

Abraham Lincoln

Președintele care a luptat
împotriva sclaviei

Micii mei
EROI

Ti-a fost vreodată teamă să spui ce gândești fiindcă cel care te asculta ar fi putut să nu fie de acord cu tine? Mie, da. Mi-era teamă că mă vor insulta sau îmi vor face cine știe ce glumă proastă, dar mi-am dat seama că frica nu folosește la nimic.

Mă numesc Abraham Lincoln și pe parcursul întregii mele vieți m-am străduit să apăr ce e drept.

Drumul nu a fost ușor. Uneori m-au amenințat și a trebuit să duc un război chiar în țara mea, Statele Unite ale Americii, însă nu am încetat să lupt pentru ceea ce consideram că era bun. Cel mai frumos este că mulți oameni au ajuns să gândească la fel ca mine. Dacă vrei să află mai multe, continuă să citești.

Iată povestea mea.

M-am născut în iarna anului 1809, într-o casă mică de lemn din statul Kentucky, în Statele Unite ale Americii. Când spun mică, vreau să zic foarte mică. Cu siguranță, camera ta e mai mare.

Părinții mei erau agricultori și nu aveau bani pentru o casă mare și frumoasă. Dar mie nu-mi păsa. La toate fermele unde am locuit am trăit fericit: erau înconjurate de peisaje spectaculoase și de pâraie încântătoare, unde puteai să te scalzi vara ca să te răcorești.

Respect pentru natură
Cel mai mult îmi plăcea animalele: au devenit adevărata mea pasiune. În jurul fermelor, de obicei, se găseau urși, cerbi, bizoni... Erau niște animale minunate. Tare rău îmi părea când tata le vâna: nu înțelegeam de ce trebuia să le omorâm.

- Abe, nu face zgomot, sperii cerbii și rămânenem fără cină.
- Tată, nu putem mâncă altceva? Sunt atât de frumoși...

Cealaltă mare pasiune a mea era să citesc. Puteam petrece ore întregi sub coroana unui copac cu o carte în mână. Însă eram cam încet. Mă dusesem numai un an la școală și învățasem doar abecedarul, aşa că mi-era cam greu. Totuși, când prindeam ritmul, nu lăsam cartea până nu o învățam pe de rost.

Mă fermecau poveștile de aventuri, ca *Robinson Crusoe*, iar cartea mea preferată povestea viață lui George Washington, primul președinte al Statelor Unite. Îmi plăcea atât de mult, încât am transcris fragmente din ea pe scoarța unor copaci.

- Abe, ajută-l pe tatăl tău la fermă.
- Acum nu pot mamă, scriu.
- Dar nici n-avem hârtie...
- Dar avem copaci!

